

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 20 november 2003 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Nederlandstalige inwoner van uw gemeente werd ingediend tegen het feit dat hij van de bevoegde gemeentelijke diensten in het Frans gestelde documenten heeft ontvangen. Het ging om een attest van gezinssamenstelling en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag.

Op de vragen om inlichtingen van de VCT antwoordt u het volgende:

"...

- 1) *De heer Lemmens vroeg mij, enkele maanden voorafgaand aan dit dossier, documenten in het Frans (voor zijn werk). Deze aanvraag was volledig gerechtvaardigd en dus maakte ik hem die papieren over in de Franse taal.*
- 2) *Begin februari vroeg betrokkene een samenstelling van zijn gezin. Aangezien hij geen taalvoorkeur uitdrukte was ik van mening dat dit weer in het Frans moest gebeuren. Volgens uw vaste rechtspraak is het immers zo dat wanneer iemand eenmaal een taalvoorkeur laat blijken, dat bestendig wordt..."*

Het uitreiken van de documenten, in casu een attest van gezinssamenstelling en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, door de gemeentediensten van Voeren, is een betrekking tussen een plaatselijke dienst van een gemeente met taalfaciliteiten en een particulier.

Conform artikel 12 van de op de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) richt een dergelijke dienst zich tot particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het voorliggende geval is de betrokkene een Nederlandstalige inwoner van de gemeente wiens taalaanhorigheid de overheid voorzeker bekend was, aangezien hij in het antwoord als dusdanig wordt bestempeld.

Enerzijds verantwoordt de gemeentelijke overheid het uitreiken van Franstalige documenten door het feit dat de betrokkene, enige tijd voordien, dergelijke documenten had gevraagd. Het eerste verzoek werd dus inzake taal als bepalend beschouwd.

Anderzijds blijkt uit de klacht dat betrokkene de vorige documenten slechts bij wijze van uitzondering in het Frans had gevraagd en niet met de bedoeling van taalkeuze te veranderen. In dat geval had hij, achteraf, de gewraakte documenten in het Nederlands moeten krijgen.

Evenmin als de klacht brengt het antwoord echter concrete elementen aan die kunnen wijzen op het uitzonderlijke of bepalende karakter van het eerste verzoek en het uitreiken van de gewraakte Franstalige documenten kunnen verantwoorden of verwerpen.

Met eenparigheid van stemmen min één onthouding van een lid van de Nederlandse afdeling oordeelt de VCT, ten slotte, dat zij zich bij gebrek aan voldoende doorslaggevende elementen, niet kan uitspreken over de gegrondheid.

Zij constateert dat het in casu gaat om een misverstand dat overigens binnen de kortste keren werd verholpen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS